

10 Νοεμβρίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 865/91).

*Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Εκπτώσεις — Οι Περί
Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι 1961-1986 — Άρθρο 12(1) —
Εκπτώσεις σε στοιχεία Πάγιου ενεργητικού — Απαραίτητες
Προϋποθέσεις τα στοιχεία να είναι ιδιοκτησίας του φορολογούμενου
και να χρησιμοποιούνται προς όφελος της επιχείρησης.*

5

Η αιτήτρια εταιρεία διεκδίκησε έκπτωση για ετήσια φθορά και επένδυση φορτηγού οχήματος για την φορολογία του εισοδήματός της για το έτος 1986 αλλά ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος αρνήθηκε την έκπτωση για το λόγο ότι το 1986 το όχημα δεν ήταν εγγεγραμμένο στην εταιρεία. Ακολούθησε η προσφυγή αυτή.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Η αιτήτρια εταιρεία δεν εδικαιούτο εκπτώσεις για όχημα το οποίο δεν ήταν εγγεγραμμένο επ' ονόματί της και το οποίο μάλιστα δεν μπορούσε γι' αυτό το λόγο να χρησιμοποιηθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση

με την οποία αρνήθηκαν την παραχώρηση έκπτωσης για ετήσια φθορά και επένδυση φορτηγού οχήματος σε σχέση με τη φορολογία εισοδήματος, έκτακτης εισφοράς και αμυντικής εισφοράς της αιτήτριας εταιρείας για το 1986.

5

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία
15 ζητά ακύρωση της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ημερομηνίας 26.6.91. Με την απόφαση αυτή ο Εφορος αρνήθηκε την παραχώρηση έκπτωσης για ετήσια φθορά και επένδυση φορτηγού οχήματος σε σχέση με τη φορολογία εισοδήματος, έκτακτης εισφοράς και
20 αμυντικής εισφοράς της αιτήτριας εταιρείας για το 1986.

Τα γεγονότα της υπόθεσης δεν είναι ουσιαστικά υπό
αμφισβήτηση. Το εν λόγω όχημα αγοράστηκε το 1986
χωρίς όμως να εγγραφεί επ' ονόματι οποιουδήποτε τότε
25 και ενεγράφη τελικά επ' ονόματι του Παναγιώτη Ευαγγέλου που είναι ο κύριος μέτοχος της εταιρείας την 1.7.1987.

Είναι η θέση της αιτήτριας εταιρείας ότι το όχημα είχε
30 αγορασθεί και χρησιμοποιηθεί από αυτή στο χώρο λατομείου όπου ασκούσε τις εργασίες της, γι' αυτό δε ζήτησε και τις ανάλογες εκπτώσεις.

Η θέση του Εφόρου όπως διατυπώθηκε στην επιστολή
35 του ημερομηνίας 26.6.1991 είναι ότι κατά το 1986 το όχημα δεν ήταν ιδιοκτησία της εταιρείας ούτε χρησιμοποιήθηκε για τους σκοπούς της εταιρείας αφού ενεγράφη ως όχημα δημόσιας χρήσης την 1.7.1987 επ' ονόματι του Παναγιώτη Ευαγγέλου και όχι της εταιρείας.
40 Ας σημειωθεί ότι η αιτήτρια εταιρεία είχε υποβάλει ένσταση στις φορολογίες που της επιβλήθηκαν για το 1986 για τον λόγο ότι δεν είχαν παραχωρηθεί οι αιτούμενες

εκπτώσεις. Η ένσταση εξετάστηκε με βάση τα στοιχεία που υποβλήθηκαν και συζητήθηκε σε κοινή συνάντηση και απορρίφθηκε με την πιο πάνω επιστολή.

Οι νομικές αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας του Δικαστηρίου έχουν εκτεθεί σε έκταση από τον κ. Αγγελίδη στη γραπτή του αγόρευση και δεν είναι υπό αμφισβήτηση. Ο κ. Αγγελίδης βασίστηκε ιδιαίτερα στην εισήγηση ότι δεν υπήρξε η δέουσα έρευνα και αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης. 5 10

Οι εκπτώσεις που ζήτησε η αιτήτρια εταιρεία αφορούν τα στοιχεία του πάγιου ενεργητικού τα οποία καθορίζονται από τους Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους 1961-1986, άρθρο 12(1) σαν: 15

"εγκαταστάσεις, μηχανήματα ή κτίρια περιλαμβανομένων και καταλυμάτων των υπαλλήλων, άτινα ανήκουσιν εις πρόσωπον ασκούν εμπορικήν ή βιομηχανικήν εν γένει επιχείρησιν, επιτηδεύμα ή βιοτεχνίαν τινά, ελευθέριον ή άλλο τι επάγγελμα ή παρέχον μισθωτάς υπηρεσίας και άτινα χρησιμοποιούνται υπό του προσώπου τούτου εν τη τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχειρήσει, επιτηδεύματι ή βιοτεχνία, ελευθερίω η άλλω επαγγέλματι, ή υπηρεσία, ή δι' επιστημονικάς ερεύνας αναφορικώς προς τας οποίας ο Έφορος ικανοποιείται ότι διεξάγονται προς όφελος της τοιαύτης εμπορικής ή βιομηχανικής επιχειρήσεως, επιτηδεύματος ή βιοτεχνίας, ελευθερίου ή άλλου επαγγέλματος, ή υπηρεσίας." 20 25 30

Όπως ανέφερε ο κ. Λαζάρου στη γραπτή του αγόρευση η απόφαση του Εφόρου δικαιολογείται με βάση το ότι το επίδικο όχημα δεν ήταν ιδιοκτησία της αιτήτριας εταιρείας όπως απαιτείται από το άρθρο 12(1). 35

Ο κ. Λαζάρου αναφέρθηκε στον Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμο 1972, άρθρο 2, εδάφιο 1 όπως ο όρος "ιδιοκτήτης" μηχανοκινήτου οχήματος ορίζεται σαν "το πρόσωπον επ' ονόματι ούτινος είναι εγγεγραμμένον μηχανοκίνητόν τι όχημα". Ο κ. Λαζάρου εισηγήθηκε ότι εφόσον το εν λόγω όχημα δεν ήταν εγγεγραμμένο κατά το 1986 δεν μπορούσε να 40

4 Α.Α.Δ. Π. Ευαγγέλου Λτδ ν. Δημοκρατίας κ.α. Χ"Τσαγγάρης, Δ.

θεωρηθεί σαν ιδιοκτησία της αιτήτριας εταιρείας αλλά και ούτε καν να χρησιμοποιηθεί.

5 Είμαι της γνώμης ότι η θέση του κ. Λαζάρου καθορίζει το σωστό πλαίσιο στο οποίο πρέπει να αντικρυστεί η προσφυγή, το οποίο αποτελεί ουσιαστικά νομικό θέμα.

10 Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν εδικαιούτο εκπτώσεις για όχημα το οποίο δεν ήταν εγγεγραμμένο επ' ονόματί της και το οποίο μάλιστα δεν μπορούσε γι' αυτό το λόγο να χρησιμοποιηθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.